

**Zápis z šestého zasedání Kolegia expertů k výkonu rozsudků
Evropského soudu pro lidská práva a provádění Evropské úmluvy o lidských právech
konaného dne 14. ledna 2020**

Dne 14. ledna 2020 od 13:30 hodin se na Ministerstvu spravedlnosti („MSP“) konalo šesté zasedání Kolegia expertů k výkonu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva a provádění Evropské úmluvy o lidských právech (dále jen po řadě „Kolegium“, „Soud“ a „Úmluva“) jako poradního orgánu vládního zmocněnce pro zastupování České republiky před Soudem.

(...)

II

**ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO VÝBORU PRO SOCIÁLNÍ PRÁVA PROTI ČESKÉ REPUBLICĚ
A SOUVISEJÍCÍ ROZHODNUTÍ**

A. – ERTF PROTI ČESKÉ REPUBLICĚ

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* zrekapitulovala, že Výbor vydal rozhodnutí v květnu 2016, přičemž bylo shledáno porušení článků 11 a 16 Evropské sociální charty. Závěry se týkaly jednak romských rodin, které byly často vystěhovány bez nezbytných záruk, resp. bez zajištění potřebného bydlení, jednak obecně nevyhovujících podmínek k bydlení. Aktuální zasedání Kolegia by se mělo zaměřit na právní úpravu a praxi nuceného vystěhování. K podkladovému materiálu uvedla, že proběhlo zejména mapování právní úpravy, dotazníkové šetření ke zjištění praxe (vrátilo se cca 20 dotazníků z různých míst) a konzultace s dotčenými orgány. Výsledkem je Kolegiu předložený návrh obsahující i konkrétní opatření (body). Následně se vyjádřila k jednotlivým bodům, přičemž navrhla spojení diskuse k bodům 1.1 a 1.2 (konzultace s vystěhovávanými osobami před vystěhováním, nedostatečné využívání preventivních opatření ze strany stavebních úřadů), bod 1.3 (informační povinnost soudu vůči obcím při vystěhovávání), bod 2 (povinnost obcí poskytovat součinnost při nuceném vystěhování dle stavebních předpisů), bod 3 (načasování provedení vystěhování; zákaz vystěhování v noci, resp. při nevyhovujících klimatických podmínkách), bod 4 (zákaz řetězení krátkodobých nájemních smluv, uzavíraných například na jeden měsíc po dobu několika let), bod 5 (doložky přímé vykonatelnosti v nájemních vztazích), bod 6 (poskytování a rychlost bezplatné právní pomoci; dle poznatků někdy až v řádu týdnů). Řešena by však měla být obecně i otázka dostupnosti (sociálního) bydlení s ohledem na chybějící legislativu.

Zahájena obecná rozprava:

Zástupce Poradny pro občanství, občanská a lidská práva („Poradna“) *L. ZAMBOJ* konstatoval, že situace v sociálně vyloučených lokalitách je tragická. Přístup k právní pomoci přes ČAK je nefunkční, část klientů se k ní nemusí vůbec dostat; je tu problém s cestováním a kontaktováním advokátů. Dále upozornil na obcházení výpovědních lhůt v nájemních vztazích, kvůli němuž se lidé ve velmi krátké době ocitají bez bydlení. Ve vztahu k připravovaným novelizacím zákona o zaměstnanosti (prodloužení sankční lhůty při vyřazení z evidence úřadu práce), zákona o hmotné nouzi, resp. státní sociální podpoře (nová dávka na bydlení ale nikoli pro sankčně vyřazené) upozornil na možné katastrofické dopady.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* připomněl, že možnosti vlivu Kolegia jsou omezené. Užší záběr a řešení „techničtějších“ otázek se zdá být proveditelnější v krátkém časovém horizontu.

Zástupkyně Ministerstva pro místní rozvoj („MMR“) *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* sdělila, že předložený podkladový materiál dle jejího názoru obsahuje určité nepřesnosti v právní úpravě. Vytkla dále, že „obecná zjištění“ nejsou ve skutečnosti obecná, myšleno ve vztahu k bydlení v ČR, ale pouze ve

vztahu k určitým problémovým lokalitám. Pokud jde o konkrétní návrhy možných řešení, upozornila na kompetenci primárně MMR (nájem, vlastnická práva, hospodaření s byty, koordinační činnost), nikoli MSp. MMR však spolupracuje s MSp, neboť to je gestorem nového občanského zákoníku („NOZ“) na základě usnesení vlády.

Předsedkyně Výboru pro práva dětí *K. LAURENČÍKOVÁ* uvedla, že v ČR je přes 20 tis. dětí v tragických bytových podmínkách, k čemuž se váží další patologické jevy. Dotazuje se zástupců MMR, jaké budou další kroky podpory bydlení, resp. řešení bytové nouze, zejména pokud jde o rodiny s malými dětmi, a co nás dále čeká na poli právní úpravy sociálního bydlení / podpory bydlení.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* reagovala, že dotazy směřují na obecnou část projednávaného bodu programu, která byla uvozena případně až jako poslední k diskusi. Stručně poskytla historický exkurs stavu do roku / po roce 1989, o regulaci nájemného, privatizaci, samostatné působnost obcí v bytové politice atd. Upozornila na problematičnost uložení jednak povinnosti bytové výstavby subjektům odlišným od státu, jednak povinnosti uzavírat nájemní smlouvy. Dle posudku, který si MMR nechalo zpracovat od katedry ústavního práva PF UK, nelze obcím ukládat povinnost bytové výstavby ani uzavírání nájemních smluv. MMR proto jde cestou motivace (nabídka podpory obcím, nutno však hledat rovnovážný vztah). MMR má za úkol připravit zákon o dostupném bydlení, nelze však ukládat povinnost obcím v samostatné působnosti. MMR připravuje dále koncepci bydlení (komplexní otázka řešení bydlení). Probíhá i analýza nájemních vztahů, již jsou nějaké materiály zpracovány. Nevyloučila možnou přípravu novelizace NOZ v oblasti nájemních vztahů.

Zástupce Úřadu vlády *J. MACHAČKA* konstatoval, že přístup k bydlení je klíčový v celé problematice. Následně je možné řešit další kroky. Dotázal se, zda by bylo možné analýzu MMR sdílet (odpovězeno, že materiály budou zaslány MSp k poskytnutí mezi členy Kolegia).

Zahájena podrobná rozprava:

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* vyzdvihla důležitost bodů 1.1 a 1.2 (účastenství a konzultace vystěhovávaných osob v řízení o vystěhování, nedostatečné využívání preventivních opatření ze strany stavebních úřadů) vzhledem k tomu, že samotné vystěhování je až posledním krokem. Doplnila, že poznatky dotazníkového šetření nejsou pouze z vyloučených lokalit, ale i z městských částí Prahy a Brna. Souhlasí však, že šetření s ohledem na velikost vzorku nebylo reprezentativní. Dle zjištění, potvrzeného KVOP, stavební úřady nevyužívají dostatečně oprávnění (§ 135–137 stavebního zákona), resp. opatření nejsou jimi vynucována. Samotný výkon, nikoli tedy úprava, může být nedostatečný.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* se domnívá, že zde jde o úkol pro MMR zmapovat situaci a navrhnout opatření.

Zástupkyně MMR *H. VACULOVÁ* upřesnila situace, kdy stavební úřady nařizují vyklizení stavby, resp. nutné zabezpečovací práce či neodkladné odstranění stavby. Nařízení nutných zabezpečovacích prací není preventivním opatřením. Preventivními opatřeními jsou nařízení nezbytných úprav a nařízení udržovacích prací. Preventivní opatření musí být skutečně přijata včas. Konzultovat však nelze, je-li již bezprostřední ohrožení. U ostatních institutů mohou být nájemníci účastníky řízení.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* uvedla, že z dotazníkového šetření vyplynulo, že nájemci účastníky nebývají. Dotázala se, zda může MMR ověřit, jak jsou v praxi využívána preventivní opatření, protože zde tomu něco brání. Z poznatků KVOP vyplynulo, že problémem mohou nedostatečné finanční prostředky u některých úkonů.

Zástupkyně MMR *H. VACULOVÁ* přisvědčila, že pokud stavební úřady něco nařídí a dojde na výkonu rozhodnutí, stojí to obec peníze.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* zmínila význam i občanskoprávní roviny. Právní úprava před NOZ znala stavební úpravy jako výpovědní důvod (byť se uvolnil). NOZ jako výpovědní důvod již neuvádí. Při vyklizení z důvodu stavebních úprav nyní pokryto § 2260 a násl. NOZ (byť se neuvolňuje).

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* reaguje na *H. VACULOVOU* a dotázala se, zda MMR bude nějak dále postupovat, resp. přijme nějaké opatření, pokud je problém znám.

Zástupkyně MMR *H. VACULOVÁ* uvedla, že s ohledem na chystanou rekodifikaci stavebního práva se změny právní úpravy nechystají. Upozornila na problém s vymáháním nákladů po vlastníkově objektu, jakož i obsazení stavebních úřadů. Jednotná stavební správa proto počítala s poskytováním prostředků ze strany státu, nikoli obcí, jakož i sdílením úředníků. Sdělila však aktuální novinku, že rekodifikace již nepočítá s jednotnou správou. Výkon rozhodnutí bude dále činěn prostřednictvím obcí. S ohledem na aktuálnost ještě možnosti řešení nejsou k dispozici.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* namítl, že rekodifikace neřeší praktickou rovinu, aby vystěhování nebylo překvapivé, potažmo byla přijímána opatření předcházející vystěhování. MMR by proto mělo vymyslet řešení.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* dále uvedla bod 1.3 (informační povinnost soudu vůči obcím v případě podání žaloby na vyklizení).

Zástupce MSp *J. SOSNA* se domnívá, že stávající právní úprava v občanském soudním řádu poskytuje dostatečný časový prostor před vyklizením nemovitosti. Jednak zákon v těchto případech stran rozhodnutí stanoví podpůrně 15denní pariční lhůtu pro splnění povinnosti, jednak osoba musí být vyzooměna v předstihu dalších 15 dnů, má-li být proveden výkon rozhodnutí. Je zde tedy minimálně 30 dnů, navíc s možností prodloužení pariční lhůty. Úpravu považuje proto za odpovídající. Osoby v dané situaci však patrně nemají dostatečně povědomí o možnostech náhradního bydlení. V tomto ohledu vnímá jako nosné navrhované opatření, aby soud vyzooměl obec či jiné subjekty, že bude třeba zprostředkovat náhradní bydlení. Zamýšlí se ale nad vhodným okamžikem oznámení, aby se nejednalo o zbytečnou administrativní zátěž pro soudy (při podání návrhu soudu se nejeví efektivní). Pro ilustraci agenda vyklizení čítala cca 3 tis. věcí za rok 2017. Druhým okamžikem je vydání nepravomocného rozhodnutí soudem, ale i zde je otázka, zda informovat automaticky, anebo ponechat na uvážení soudu. Bude to dále analyzováno.

Zástupce MMR *R. MATOUŠEK* nepovažuje 30 dní za dostatečnou dobu. V praxi v této době nelze téměř nic zařídít, a to i ve fungujících obcích, má-li být uzavřena nájemní smlouva k obecnímu bytu (výjimkou snad krizové byty). Moment oznámení musí dávat dostatečný prostor k nalezení řešení, aby obce již od počátku nečelily tomu, že nebudou stíhat.

Zástupce ÚS *L. MAJERČÍK* připomněl existenci informační povinnosti soudů v jiných případech (například insolvenční řízení, ve kterých soudy řeší tisíce věcí). Dle jeho názoru proto ani zde nemusí existence povinnosti představovat problém.

Zástupce Úřadu vlády *J. MACHAČKA* zdůraznil rozhodující význam praxe a roli obcí.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* uvedla bod 2 (povinnost obcí poskytovat součinnost stavebním úřadům při nuceném vystěhování dle stavebních předpisů). Upozornila, že u *ERTF* nebyla spokojenost s poskytováním součinnosti obcí (náhradní přístřeší či bydlení), právní povinnost by měla být upravena podrobněji a ve větší míře. Byť zde zřejmě není pozitivní závazek poskytovat přímo bydlení, patrně by mělo být poskytnuto přístřeší, případně alespoň nabídnuta pomoc se zajištěním bydlení. U zranitelných osob nejspíše nelze očekávat, že si je samy zajistí. KVOP, ale i další subjekty upozorňují, že zranitelné osoby bývají diskriminovány na trhu s bydlením.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* poukázala, že obdobná povinnost existovala v zákoně č. 102/1992 Sb. Obce tedy již měly povinnost poskytovat součinnost při zajišťování náhradního bydlení. Upozornila však na vynalézavost vlastníků nemovitostí, kteří ponechají nemovitost (dům) zchátrat do stavu nařízené údržby. Pokud by tedy obce měly povinnost zajistit bydlení, majitelé si tímto způsobem zajistí vyklizení nemovitostí. Uložení povinnosti tak nese širší konsekvence. Ani v zákoně z roku 1992 proto povinnost nebyla stanovena striktně.

Zástupce Úřadu vlády *J. MACHAČKA* navrhl vypracování komparativní studie řešení situace v okolních státech.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* namítla, že komparace jsou zavádějící s ohledem na odlišný vývoj právní úpravy v zemích, ale i veřejných financí související s úpravou bydlení. Komparace tak musí zahrnovat celou část právního řádu. MMR například provedlo komparaci sociálního bydlení v Německu. Není možné pouze přeložit jeden zákon či jeho část. Jedná se o složitý problém.

Zástupce MMR *R. MATOUŠEK* připomněl i význam úřadů práce při poskytování pomoci vystěhovaným osobám (dávkový systém), například na úhradu kauce při nastěhování jako jednu z možností pro část z těchto osob.

Zástupce Poradny *L. ZAMBOJ* k roli obcí upozornil na důležitost jejich pozitivní motivace, aby si problematiku vzaly za svou.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* uvedla jako možné řešení specifikování povinnosti obcí nikoli ve stavebním zákoně, nýbrž například blíže upřesnit již existující znění § 35 zákona o obcích.

Zástupce Ministerstva vnitra („MV“) *J. VÉVODA* s tím vyjádřil nesouhlas. Zákon o obcích je organizační normou, upravuje elementární postavení územních samosprávných celků, jejich orgány apod. Z tohoto důvodu je § 35 zákona o obcích pouze orientační, konkrétní povinnosti jsou řešeny v jednotlivých složkových předpisech. Jinak by docházelo k nutnosti neustálé novelizace. Spíše považuje za vhodnější upravit ve stavebním zákoně, případně v zákoně o dostupném bydlení, bude-li přijat.

Zástupkyně MMR *H. VACULOVÁ* sdělila, že MMR si představuje úpravu v zákoně o obcích. Souhlasí, že v současnosti je povinnost stanovena neurčitě, nepovažuje však za vhodné upravovat ve stavebním zákoně povinnost obce.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* konstatuje, že MMR by s něčím mělo přijít, aby se věc posunula.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* uvedla bod 3 (načasování provedení vystěhování, resp. zákaz vystěhování v noci nebo při nevyhovujících klimatických podmínkách). Jsou poznatky z praxe, že k takovým situacím dochází, přestože by šlo vystěhování posunout například v řádu dnů. Lze upravit zákaz například ve stavebním zákoně, potažmo do předpisů upravujících nucený výkon rozhodnutí.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* se domnívá, že má-li být obecně pokryta úprava vystěhování (nikoli pouze z důvodu stavebně technických úprav), nepatří taková úprava do stavebního zákona. Jelikož MMR v současnosti provádí analýzu nájemních vztahů, je možné navrhovaná opatření zahrnout do analýzy a posoudit ve spolupráci s MSp.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* shledal, že problematika je řešitelná, byť se může dotknout více předpisů. Vyzval proto MMR, aby ve spolupráci s MSp identifikovalo místa, kde je nutné provést změny, a byla navržena stručná úprava.

Zástupce Úřadu vlády *J. MACHAČKA* konstatoval, že cílem snah by mělo být zajištění bydlení, nikoli pouze řešení problematiky vystěhování, resp. jeho načasování. Jinými slovy vyřešit, kam vystěhované osoby nakonec půjdou.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* podotkla, že důležité jsou ovšem i důvody, které vedly k vyklizení.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* uvedl bod 4 (zákaz řetězení krátkodobých nájemních smluv).

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* uvedla, že MMR tuto praxi vnímá. Koncepční materiály v minulosti řešily narovnávání vztahů mezi nájemci a pronajímateli. Zdůraznila nutnost nalezení rovnováhy. Pronajímatelé řeší problém s délkou ukončení nájmu (na dobu neurčitou) a realizováním vyklizení, kdy nájemci neplatí. Praxe pak reaguje řetězením smluv. Na druhou stranu řada pronajímatelů je vděčná za slušného nájemce a jsou ochotni snížit i nájemné. U problematických nájemců pak praxe hledá cesty, jak překážky obejít. V rámci analýzy MMR i tento problém zkoumá. Momentálně nedoporučuje přijímat úpravu zákazu.

Zástupce MSp *J. SOSNA* rovněž upozornil na riziko kontraproduktivního efektu. Dojde-li k dalšímu zpřísnění úpravy, může to vést až ke znepřístupnění bydlení. Spíše než samotné řetězení vnímá jako problematické nájem na příliš krátkou dobu. Je pak možné uvažovat o stanovení určité minimální doby trvání nájmu. Nicméně je zde opět riziko hledání cest ze strany pronajímatelů, aby nájemce při delším nájmu plnil své povinnosti (jistota za splnění nájemného ve vyšší výši atd.).

Zástupce KVP *J. ŠVOMA* k úvahám o možné právní úpravě uvedl, že (má-li se vyjádřit sám za sebe) shledává existenci dvojí úrovně ochrany, jednak v případě nájmu na dobu určitou, jednak dobu neurčitou (diametrálně odlišná ochrana). Nefér stav je to pro osoby, které se nemohou domoci smluv na dobu neurčitou. Upozorňuje i na sociální rozměr, například po založení rodiny, pokud pronajímatel požaduje vyšší nájem, buď nájemce souhlasí, anebo nastoupí hrozba stěhování. Domnívá se, že by právní úprava měla chránit sociální stabilitu, nikoli dělit ochranu na ty, kteří již dosáhli nájmu na dobu neurčitou oproti ostatním. Vnímá praktické problémy, nicméně i pronajímatelé jsou racionální, věděl, že nájemce pravidelně plní své povinnosti.

Zástupce MSpr *J. SOSNA* poukazuje na komplexnější problém. Zahraniční úpravy znají i nájem pouze na dobu neurčitou, ale upozorňuje, že v těchto zemích je bydlení dostatek. Naopak v ČR je převis poptávky nad nabídkou, tj. pronajímatelé jsou ve výhodnějším postavení, nutnost vymyslet mechanismu pravidelného zvyšování nájemného, což je opět dvojsečné.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* pléduje za komplexní analýzu problému MMR a nalezení rovnováhy. MMR by mělo přijít se závěry, jak se dále posunout.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* dodala, že na základě diskuse se zástupci obcí vyplynulo, že u problémových osob se řadě obcí naopak osvědčilo uzavírání dodatků, neboť to vede ke zlepšení plnění povinností ze strany nájemců.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* uvedl bod 5 (doložky přímé vykonatelnosti). Podkladový materiál navrhuje, aby u nájemních smluv taková doložka nebyla možná.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* sdělila, že MMR se i tímto v analýze bude zabývat. Uvedla, že evidují tři stížnosti, které se obecně dotýkají tohoto tématu. Konkrétně toho, zda má úhradu za sepsání notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti zaplatit pronajímatel či nájemce. Obce se totiž snaží úhradu přenést na nájemce (zjištěno například v Praze, Brně). Jsou-li přitom nájemní smlouvy uzavřeny na dobu určitou, doložka se uzavírá a platí znovu (náklady tímto narůstají). Samotný institut však nevnímá jako problematický.

Zástupce MSp *J. SOSNA* rovněž uvedl, že samotný institut a jeho používání v nájemních vztazích nevnímá jako negativní. Naopak umožňuje, aby osoba vyklízející nemovitost nemusela hradit náklady soudního řízení. Rovněž může přispět k rychlému hrazení nájmu. Problém může být v určitých způsobech využití.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* však upozornila na problematičnost doložky v kombinaci s dalšími výše diskutovanými body, tj. například s řetězením smluv. Ve výsledku se tak zvyšuje rychlost vystěhování osob a míra ohrožení bezdomovectvím, resp. možnost reakce při zajištění pomoci.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* podotkla, že i obce, pokud zjistí, že nájemce je řádný, jsou ochotny uzavírat smlouvy na dobu neurčitou. Smlouvy na dobu určitou mohou tedy sloužit ke ověření, zda je nájemce řádný. Domnívá se, že je prezentován pouze jednostranný pohled.

Zástupce KVZ *Vít. A. SCHORM* uvedl, že prezentace je zaměřena na osoby ve zranitelném postavení a záruky toho, že znenadání nepřijdou o bydlení.

Zástupkyně MMR *P. SCHÖDELBAUEROVÁ* doplnila, že zranitelná osoba je jedna věc, osoba která neplní své povinnosti, věc druhá.

Zástupce Úřadu vlády *J. MACHAČKA* si položil otázku, zda doložka neobchází smysl právní úpravy (situaci přirovnal k rozhodčím doložkám ve spotřebitelských smlouvách).

Zástupce Poradny *L. ZAMBOJ* potvrdil, že soudní ochrana v takovém případě není žádná.

Zástupce KVZ *VÍT. A. SCHORM* učinil závěr, že MMR by mělo vzít v úvahu kombinaci negativních faktorů a dopad na situaci zranitelných osob.

Zástupkyně KVZ *M. HANYCH* uvedla bod 6 (poskytování a rychlost bezplatné právní pomoci). Je žádoucí, aby ČAK přijala flexibilnější pravidla poskytování pomoci, neboť se ukazuje, že se k lidem dostává až s určitým časovým odstupem.

Zástupce ČAK *M. SYLLA* odkázal na existující právní úpravu poskytování právní pomoci ze strany ČAK. Uvedl dále, že ČAK nevede statistiku, čeho přesně se právní pomoc týká. Je zpětně obtížně dohledatelné, zda se pomoc týkala problematiky vystěhování. Pokud jde o rozhodnutí Výboru v předmětné věci (oblasti Ostravy a Ústí nad Labem), ČAK žádné takové žádosti o poskytnutí pomoci neviduje. Dle údajů, které má k dispozici, do září 2019 ČAK řešil cca 2 tis. žádostí, vyhověno bylo řádově stovkám. Předseda ČAK v dopise přislíbil, že ČAK u problematiky bydlení v interních procesech zohlední nutnost rychlého rozhodování o žádostech. V některých případech se poskytnutí pomoci děje v řádu dnů, resp. do týdne, nikoli týdnů, jak je uvedeno v podkladovém materiálu. Problémem rovněž je, že žadatelé často neposkytují součinnost, resp. musejí alespoň řádně vyplnit formulář.

Senátor *J. DIENSTBIER* se obává, že ČAK problém sama nevyřeší. ČAK se dlouhodobě brání tomu, aby bezplatnou právní pomoc zajišťoval někdo jiný než advokáti, zde šlo přitom MSp na ruku ČAK. Dokonce v minulosti přes usnesení vlády, že do právní úpravy mají být zahrnuty i neziskové organizace, byla poslaneckým návrhem prosazena užší podoba novely zákona o advokacii. Pokud se do bezplatné právní pomoci nezapojí neziskový sektor prostřednictvím dotací či příspěvku, tak to fungovat nebude. Řešení ve větším zpřístupnění není možné hledat u ČAK, jedná se o legislativní úkol navzdory ČAK, která se bude bránit umožnění.

Zástupce KVZ *VÍT. A. SCHORM* sdělil, že problematika je vedena v patrnosti, neboť je připomínána ČR i různými mezinárodními orgány.

Závěry:

K bodu 1.1 diskuse (účastenství a konzultace vystěhovávaných osob v řízení o vystěhování) Kolegium požádalo MMR o sdělení informací, v kolika procentech případů vystěhování dle stavebního zákona jsou vystěhovávané osoby účastníky řízení o vystěhování, a to před dalším jednáním Kolegia, tedy nejpozději do 31. srpna 2020.

K bodu 1.2 (využívání preventivních opatření ze strany stavebních úřadů vůči vlastníkům budov v dlouhodobě nevyhovujícím stavu) Kolegium požádalo MMR, aby ho nejpozději do 31. srpna 2020 informovalo o tom, jaká opatření k zajištění schopnosti stavebních úřadů v praxi účinně využívat a vykonávat preventivní opatření dle stavebního zákona budou v rámci rekonstrukce stavebního práva přijata.

K bodu 1.3 (informační povinnost soudu vůči obcím v případě podání žaloby na vyklizení) Kolegium požádalo legislativní odbor MSp ve lhůtě do 31. srpna 2020 o sdělení informací, jaké řešení a v jaké lhůtě přijme pro zajištění dostatečně včasné informovanosti obce o blížícím se vystěhování osob/y.

Kolegium se u bodu 2 (povinnost obcí poskytovat součinnost stavebním úřadům při nuceném vystěhování dle stavebních předpisů) shodlo, že je třeba blíže vymezit povinnosti obce při poskytování součinnosti při nuceném vystěhování. Požádalo proto MMR a MV, aby věc projednala, navrhla řešení a aby MMR Kolegium do 31. srpna 2020 informovalo o výsledku jednání.

U bodu 3 (načasování provedení vystěhování, resp. zákaz vystěhování v noci nebo při nevyhovujících klimatických podmínkách) se Kolegium shodlo na potřebnosti upřesnění postupu příslušných orgánů, ať již v právní úpravě či jinými prostředky. Vyzvalo proto MSp, aby ve spolupráci s MMR věc analyzovalo, připravilo návrh řešení a ve lhůtě do 31. srpna 2020 o něm informovalo Kolegium.

K bodu 4 (zákaz řetězení krátkodobých nájemních smluv) a bodu 5 (doložky přímé vykonatelnosti) Kolegium uvítalo, že se MMR těmito otázkami bude ve spolupráci s MSp zabývat v rámci analýzy nájemních vztahů a požádalo o výsledek zhodnocení ve lhůtě do 31. srpna 2020.

Kolegium uvítalo příslib ČAK řešit bezplatnou právní pomoc vůči vystěhovávaným osobám (bod 6) při vyřizování žádostí přednostně.

(...)